- นิทรรศการภาพเขียน กลุ่ม กังหัน ครั้งที่ 3
  ณ หอศิลป พีระศรี, ซอย อรรถการประสิทธิ์
  ถนน สาธรใต้, กรุงเทพมหานคร
  12 - 31 มกราคม 2525

- 3 rd Exhibition Of Paintings By Vane Group
  at the Bhirasri Institute of Modern Art
  Soi Attakarn Prasit, South Sathorn Road, Bangkok
  12 — 31 January 1982

มูลนิธิ
หอศิลปะแห่งรัชกาลที่ ๙
RAMA IX ART MUSEUM FOUNDATION
โครงการเฉลิมพระเกียรติ
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

B-CAT-1-0373-1982
GRO-0445-01-1982

Rama IX Art Museum Foundation

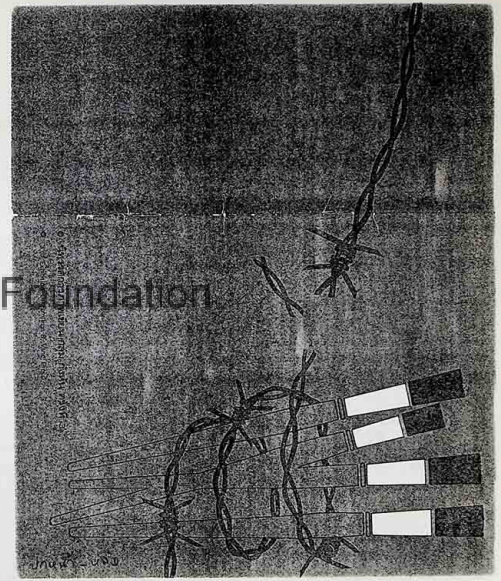

ภาพเขียน กลุ่มก้งหัน

Rama IX Art Museum Foundation

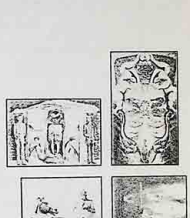

ภาพเขียนของพวกเราทุกชิ้น อาจจะดู ดุร้าย น่ากลัว แห้งแล้ง ไม่สวยงาม และก่อเกิดความรู้สึกอึกมากมาย ตามแต่ความรู้สึกที่คอบโต้ในจิตใจของผู้ดูแต่ละคน พวกเรามิได้มุ่งหวังว่า ภาพเขียนทุกชิ้น คือความสำเร็จบนมรรคาของศิลปหากแต่พวกเรา ต้องการสร้างสรรค์ภาพเขียน ให้ก้าวตามและร่วมไปกับยุคกาลของสังคมยุคนี้ สังคมยุคที่ชีวิตล้วนจมอยู่ในโสกนาฏกรรมด้วยเราคำนึงเสมอว่า สังคมบังจุบันได้เปลี่ยนไปจากอดีตซึ่งล่วงมาแล้ว ความเห็อฝันถึงสิ่งสวยงาม ความสมบูรณ์พูนสุข และความมั่นคงของชีวิตที่เป็นสุข จะต้องมีขึ้น และคือสิ่งซึ่งพวกเราทุกคนปรารถนา หากแต่นั่นก็ต่อเมื่อ สภาพสังคมเช่นทุกวันนี้ได้เปลี่ยนแปลงพลิกโฉมเข้าสู่สภาวะที่ถูกต้องดีงาม สะพรั่งบานของสันติสุข และความเป็น

งานทุกชิ้นของพวกเราเป็นผลผลิตที่เรามีต่อ โลกทัศน์ และชีวทัศน์ ซึ่งหล่อหลอมขึ้นจากสิ่งแวดล้อมและความเป็นไปในทุกด้านของสังคมมนุษย์ ภาพเขียนทุกภาพจะเกิดขึ้นมิได้เลย หากปราศจากการใช้ชีวิตร่วมในสังคม ในเพื่อนมนุษย์ เรียนรู้ถึงความสุข ความทุกข์ยาก ความดี ความเลวร้าย ความงดงาม ความน่าเกลียด การกดขี่ และการช่วยเหลือเกื้อกูล และรวมถึงบรรดาเหตุการณ์ต่างๆที่มีปรากฏ อีกทั้งโศกนาฏกรรมในช่วงชีวิตของผู้คน ซึ่งหลอมรวมเอาประสพการณ์ในชีวิตเข้าไว้ด้วยกัน

ภาพเขียนเหล่านี้ เป็นเพียงสิ่งที่พวกเราพยายามที่จะสื่อสารถึงความรู้สึกภายใน อันมีต่อภาวะแวดล้อมนั้นๆออกมาแทนความรู้สึกสะเทือนใจในแต่ละความคิดซึ่งก็คือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตของผู้คนทุกวันนี้ ภาพเขียนทั้งหมดไม่ใช่สิ่งอันเกิดจากการนั่งนึกฝันไป หากแต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริง และพบเห็นได้ด้วยตนเองในชีวิตของผู้คนสามัญ ในสังคมธรรมดานี้

ภาพเขียนเหล่านี้ไม่ต้องการคำบรรยายใต้ภาพ หากแต่เพียงใช้การเชื่อมโยงของประสพการณ์แห่งอดีต และปัจจุบันในตัวผู้ดูเป็นสำคัญ ด้วยพวกเราถือว่าคำอธิบายที่เยิ่นเย้อไม่ใช่สิ่งจำเป็น เพราะจะทำให้เรารู้สึกยิ่งห่างไกลความเป็นจริง พวกเราจะรู้สึกสับสนเหลวเมื่อต้องเขียน หรือบอกกล่าวถึงความหมายของภาพเขียน นั้นๆถ้าอธิบายของภาพเขียนบางชิ้นบางภาพจะดูงมงาย ถูกต้อง และสวยหรู แต่นั่นก็เท่ากับว่านั่นเป็นการทำให้ภาพเขียนนั้นๆต้องสูญเสียไป พวกเราจึงรู้สึกถึงการสร้างสรรค์และการทำลายในขณะเดียวกัน

ภาพเขียนนั้นมีลักษณะที่เป็นทั้งข้อดีและข้อด้อย ที่ว่าข้อด้อยนั้นก็คือ ภายในภาพเขียนไม่ว่าจะผืนเล็ก หรือผืนใหญ่ผู้ดูไม่อาจแน่ใจได้ต่อสิ่งที่ผู้เขียนหมายถึงอย่างแข่มชัดนัก แต่ว่าภาพเขียนนี้ก็มีข้อดีคือ การไม่จำกัดความหมายของภาพเขียนตายตัว นั่นเอง โดยเปิดโอกาสให้ผู้ดูได้ใช้จินตนาการของตน รวมเข้ากับประสพการณ์แห่งชีวิตจริง สร้างสรรค์แต่งเติมความคิดตามความเข้าใจ เปิดโอกาสให้แก่การสร้างสรรค์ทางความคิดอย่างเสรี ผู้ดูจะได้ความหมายของภาพเขียนที่แตกต่างกันออกไป ตามแต่ประสพการณ์และความเข้าใจต่อชีวิตที่มีอยู่ ดังนั้นความหมายของภาพเขียนชิ้นหนึ่ง ก็จะก่อให้เกิดความหมายทางภาพเขียนขึ้นใหม่อีกมากมาย

เหล่านี้คือความมุ่งหวังส่วนหนึ่งของพวกเรา

2524

Rama IX Art Museum Foundation

THE VANE GROUP

Rama IX Art Museum Foundation

Our paintings may look horrid, fearsome, meagre and lack of beauty. They may also create in every viewer's mind, a feeling inclined to contradict. We do not expect our paintings a successful work in the world of art, but we wanted to paint our pictures following the movements of our society, a society in which human lives deeply sunk in distress.

The dream of obtaining good things, happiness and security in life is what every people eagerly seek for. But, the dream will never come true unless our present society turns its face, towards a more lovelier world, a world of peace and justice, free of oppression.

Most of our paintings portray various aspects of life of our society. We believe that in order to present the true pictures, one must personally experience the joy and sorrow of those people, their good and evil, beauty and ugliness, oppression and helpfulness, as well as the daily happenings of that society.

The paintings bear no titles. We have a feeling that a title migh damage or distort the true meaning of a picture. Therefore, we let our viewer to imagine

Rama IX Art Museum Foundation

คุณเคยเหงา เปล่าเปลี่ยว ว้าเหว่ ระทดท้อห่อเหี่ยว ร้างและแล้งน้ำเลี้ยงดวงจิตใหม่ เคยถูกความรู้สึก
หลอม ละลายระเหยเหินห้วงหาวไปกับกระแสธารพันสายของจินตนาการใหม่ เคยถูกอ้อมความฝันอุ้ม
ยเข้าอกแล้วมิหนามแหลมยอกแทง ทิ่มริ้วภวังค์รัวหลั่งเลือดใหม่ เคยถูกกรรไชกกรวดเกรี้ยว จากกระแสพลัง
ึ้งระเนนไปกับเกลียวมรฐมกล้าของความคิดใหม่ เคยประหวั่นพรั่นพรึง สนธยากาลของความไม่ประจักษ์

มนุษย์นั้นมีปรีกดิ์ด้วยวิจิกิจฉา อวิชชา และความอยากให้เป็นไปตามกระแสแห่งการกระทำของตน
าแก้วบนวงรุ้งความฝัน เจียระไนหยาดน้ำค้างชีวิต ชุดงค์ปรารถนาไปกับความรักและแรงศรัทธา แล้วกลับ
วเอื้อง ก้าวย่างในมิติกาลเวลาที่ผ่านเลยออกมาเป็นผลงานรังสรรค์ ประจุ และสอดร้อยสำนเขียรบับ ใน
ามคิดคำนึง ถักทอฝันผ้าไว้ตราสังตวงวิญญาณตนเองที่กำลังร้องไห้ ในแผ่นดินนี้ไม่อนุญาต
าวครูป เรียกการงานรังสรรค์ของตนได้ว่าอาชีพ ชีวิตอนาถสมเพชและเสียงเพรียกขาน กับคำตอบรับกับ
ือยเหมือนหนังกำพร้าดาวร่วงลงบนริมฝีปากกาลเวลา ที่นี่ไม่มีความหวังอันใดหว่านเมล็ดพืชลงบนท้องทุ่ง
แห้ง บอดไบ้สุนทรียภาพ ปิดบัวหม่นและไม่มีมรรคาวิถีใด ๆ ไม่มีใครแล้วถางวันคืนอัปลักษณ์ อัปยศ
ก่อารยธรรมร่วมสมัย ผู้คนของแผ่นดินนี้ โดยเฉพาะผู้รังสรรค์ผลงานทางศิลปะ จึงเป็นทรัพยากรบุคคลที่
ล่าตาย เป็นส่วนเกินของสังคมพิการ เป็นเครื่องเล่นไอ่รสนิยมของผู้คนฟายมือหนึ่งในประเทศ เป็นภาระ
วะจำยอมที่ไร้คุณค่า ไม่มีน้ำหนัก ไร้เงา และไม่มีตัวตนทั้งรูปและนาม เมื่อขาดสะบั้นจากกาลสมัย สังคม
กิจ การศึกษา และค่านิยม ไม่มีใครขานรับเสียงกู่ ขาดความเข้าใจ เห็นคุณค่า ปราศจากความจริงใจจาก
รอบของผู้คนและสังคมรองรับ คนรังสรรค์งานศิลปะ จึงยันตายทั้งเป็นอยู่กับที่ ๆ บ้าง หลบเร้นเข้าไปอยู่
จิตสำนึกตนเอง แล้วครอบความฝันอยู่ในอุ้งอ้อมของชีวิตปัจเจกชนบ้าง กลืนไปกับเกลียวกรากกล้าของ
าแล้วกราดเกรี้ยวเอากับทั้งโชคชะตา มนุษย์ และสังคมคน บ้างก็กระเสือกกระสนหาแผ่นดินใหม่อยู่เพียง
ะพบว่า คนทำงานศิลปะร่วมสมัยในโลกปัจจุบัน ทั้ง อดีต และอนาคตนั้น มีอันเป็นไปเหมือนกันทุก
ฝั่นดิน คืออยู่ท่ามกลางคนที่ยังไม่เกิด และคนที่ตายไปแล้วเท่านั้น

ความรัก ความใฝ่ฝัน ทะเยอทะยานแรงกล้า ศรัทธาและความมุ่งมั่น ความปรารถนาที่โชนฉานประกายพะเนียงหนึ่งของมนุษย์นั้นคือการที่ได้แสดงออกถึงกระแสแห่งใจ วิถีของจิต และฉายแววชัชวาลของวิญญาณตนให้ประจักษ์แจ้งในกิจกรรมของชีวิตตน แม้เวลาจะเสี้ยนสั้น ความหวังจะเลือนลางริบหรี่ และไร้ร้างทนทางใด ๆ มนุษย์ที่เกิดมาทำศิลปะนั้น มิดวงใจดวงเดียวที่ระส่ำเต้นด้วยแรงปรารถนา ที่จะให้ทิพย์ภาวะนั้นรายร้อยให้กับแผ่นดิน เหมือนกลิ่นเกสรดอกไม้หอมให้อ้อมอกสายลม และแก้มกลิบพิกุล คนหนุ่มสาว ผู้รังสรรค์ศิลปะของเราในนี้ ย่อมมาสู่ความหมายของการสร้างสรรค์ที่แผ่นดินด้วยดวงใจที่แน่วแน่สม่ำเสมอ ไม่เปื่อนคราบคาวของอามิสกำไรเงินทอง ปลอดโปร่งจากอำนาจแห่งสรรเสริญเยินยอ ที่ดังเต่นไร้สาระในสังคม คืนคืนวันเวลา ประสบการณ์ ความรักและพุทธิปัญญาจากระบัดชีวิตให้แก่สังคมเท่าที่ดวงใจโอบกระหวัดเอาไว้ทุกอณูของความปรารถนา

เมื่อที่นี่ไม่มีพิพิธภัณฑ์ศิลปร่วมสมัยของแผ่นดิน ไม่มีหอศิลปของบ้านเมืองที่เก็บรักษามรดกทางจิตวิญญาณ ให้เป็นมิ่งขวัญแก่เกียรติยศชีวิต ไม่มีตัวตนบุคคลหรือศิลปินใดยืนอยู่ข้างหน้า หรือข้างหลังเป็นเยี่ยงอย่างความสำเร็จ เมื่อไม่มีคำตอบจากทุกสถาบันศิลปะใด ๆ ของประเทศชุบย้อมประสบการณ์ และผู้คนเมินหน้าหนีหน่ายกิจกรรมสร้างสรรค์ งานรังสรรค์ของคนในแผ่นดินนี้จึงเป็นพาหนะนำจิตวิญญาณของเขาไปสู่อนันตภาวะ ไปสู่ห้วงหาวที่ทางข้างเผือกหาดพรายรุ้ง สะใบของจักรวาล ไปสู่ทิศทางอันไร้ทางทิศในอ้อมใจแผ่นดินและฟ้า คนหนุ่มสาวในกลุ่มนี้ เลือกหาหนะนำใจด้วยภาพเหนือจริง

ภาพเหนือจริง หรือรูปเขียนเซอรเรียลลิสม์นั้น โดยรูปแบบเป็นรุ้งจินตนาการร้อยสายสัจนิยม แล้วเปล่งประกายอุดมคติ ระคนปนเคล้าด้วยสัญลักษณ์ พันเกลียวกับความไร้เหตุผล และเหตุปัจจัย หลอมลงในเบ้าของจิตสำนึก และจิตใต้สำนึก เติมแต่งส่วนที่ขาดหาย พร่องแหว่งขาดวิ่นของชีวิต สานสอดร้อยแรงปรารถนาเป็นไป และไม่อยากให้เป็นไปเข้าด้วยกันเป็นเอกภาวะ ไม่มีใครพยายามเข้าใจในงานศิลปะประเภทนี้ เพราะศิลปินเองก็ไม่ต้องการเข้าใจตนเองในรูปแบบ แต่ต้องการความรู้สึก ทุกสภาวะเนื้อหาของการเป็นมนุษย์ ชี้นำแนวทางสัจธรรมในแก่นแกนของสารัตถะ ปลอบโยนและปลุกเร้าจิตวิญญาณที่กระปลกกระเปลี้ย และปล่อยวางอัตตาไปสู่อนัตตาภาวะ รูปเขียนเหนือจริงจึงเปรียบประดุจโอสถสังคราห์จิต มีคผ่าตัดที่ชำแหละลงนบาดแผลความผิดของมนุษย์ชาติ ขนนกปุยเมฆที่ชุดงค์ผ่านผืนใจผากแห้งโหยความรัก อัจจกลับวอนประกายในโครกตระไมจะและกับปนาทของฟ้าในขอบกวังค์ เห็นจะไม่มีแบบอย่างศิลปะใดที่รวมหลอมเอาไว้ทุกร้อยรสสุนทรีเหมือนศิลปะแบบอย่างนี้ ที่ทั้งช่วยธรรโลงชีวิตผู้รังสรรค์ และผู้เสพศิลปะ ให้อิ่มเต็มในส่วนที่ชีวิตจริงยังไม่มี อย่างน้อยก็ในพอศอนี้ที่หนทางยังมิได้แผ้วถางในมรรคาวิถีของศิลปะร่วมสมัย และไม่มีแม้ประกายฟ้าแลบในหลืบมิดมืดของดวงวิญญาณ ผู้สร้างสรรค์ศิลปะในสังคมเรา หนุ่มสาวผู้คายคันวันชีวิต และสร้างความรักปรากฏรูปเหล่านี้เป็นผลพวงของระบบสังคม กระจกสะท้อนใบหน้าหม่นเปื่อนของบ้านเมือง และแรงระสำของเพลิงปรารถนาให้ร้อนเมื่อเร็วกับสังคมเบื่อหน่าย เหมือนหัวใจนี้หมดอาลัย และดิ้นหน้าลงแบบตกฟ้า

Rama IX Art Museum Foundation

จิระศักดิ์ พัฒนพงศ์ เป็นคนหนุ่มที่มีฝีมือจัดจ้านเฉียบคม เมื่อเทียบกับอายุวัยต้นยี่สิบของเขา เขาเข้าใจ
ร กรรมวิธี และประสานรูปทรงความคิดเข้ากับคีนจินตนาการ รุ่มรวยความคืน และมีสมาธิแน่วแน่สนิท
สานในรูปแบบ และเหนือกว่านั้น เนื้อหาของเขาเข้มขลัง กร้าวกล้า รุนแรง และขันเข้ม เขาเข้ยนถึงชีวิต
ชีวิต เพียรเสาะแสวงหาคำตอบของชีวิต เข้าใจความเหงา ห้าหั่นกับรูปทรงที่หลอมหลอน ด้วยสัญลักษณ์
ะเข้าไปในหลืบเร้นชีวิตและความตาย มีสำนึกสูงและอารมณ์ไหวระเนนกับสิ่งแวดล้อม ทั้งใกล้และไกลตัว
ทรั้งผลงานอาจจะยังไม่อาจสร้างอารมณ์ร่วมได้กระช่างแจ้ง แต่กระแสใจที่ปกคลุมหุ้มห่อด้วยสมาธิ และ
ธิช่วยให้งานของเขา มีชีวิตเคว้งคว้างอยู่ในสนธยากาล และถามหาที่พักพิงจิตวิญญาณจากใจหนึ่งไปสู่
หนึ่งมีรู้จบสิ้น เราจะร่วมเดินทางไปกับเขาได้ในหนทางที่ไม่มีปิดกั้นพรมแดนนั้น

ไพศาล ธีรพงศ์วิษณุพร หันหลังให้สถาบันศิลป์ที่เขาเข้าไปแสวงหาคำตอบรับจิตวิญญาณไม่ได้ แล้ว
ดินออกมาบนถนนสังคม เยี่ยงและอย่างคนหนุ่มผู้กระหายคำตอบและมีคำถามแก่บ้านเมือง ทุกรูปแบบและ
า เขาเข้ยนถึงใบหน้าเปื้อนคราบคาว เลือด และน้ำตา ความเป็นธรรมในสังคม และตะโกนก้องไปในห้องทุ่ง
ด ผ่านภูเขาความยากลำบากตรากตรำ ระแหงดินแตกแยกระแหงใจ เศร้ากำสลดสร้อยสายลมที่ระเหย
ากซ์ยาก และโปรยเมฆหยาดฝนความหวังมาชะล้าง ใบหน้าแผ่นดินเจ็บ งานของเขา เหงาเปลี่ยว วิเวกร้าง
ดใส่ลมหายใจลงบนช่องว่างในระนาบจินตนาการรังเวง เขียนถึงเสียงถอนหายใจของแผ่นดิน และรอยยิ้ม
องขอบฟ้า เบาแหม่อนก้อนศิลาจำหลักชีวิต แกร่งเหมือนขนนกการเวกว่างทะลุอากาศลงบนแก้มกาลเวลา

เอกพันธ์ กาญจนาภิวงศ์ สังคีตชีวิตของเขาเข้มทำนองละวันออกในรูปลักษณ์ และเนื้อหาที่เกี่ยวร้อย
เล่งแย่ง ก้าวร้าว หากแต่เนื้อหาของเขาไหลเชี่ยวกล้าไปกับคืนวันในสังคมปัจจุบัน ที่มิได้มุ่งเพียงสัญลักษณ์
ปแบบ หากแต่เป็นสื่อเนื้อที่มีจิตวิญญาณ ขนขัดสีฉวีเกี่ยว ความเป็นไปในสังคมปัจจุบันที่เขาอินหยัด
ยู่ในสายเลือดชีวิต และเขาถูกเลี้ยงดูมาเป็นเวลาสิบกว่าปี ด้วยนมแห่งความเพียร และแผ่กระแสพลัง ผนึกน้ำใจ
นชีวิต แล้วปูแผ่นผ่านจิตในสนามสัปรุทธที่เขาเป็นขุนพลหนุ่มมีอาวุธด้วยความรักผ่านพู่กัน และความคิด
ความมิดบอดทางสุนทรียภาพ และจินตนาการ

สมบูรณ์ พวงดอกไม้ เป็นคนเดียวที่เป็นพวงดอกไม้ของสามจิตรกรหนุ่ม ช่างเขียนสาวคนเดียวของ
ลังเป็นนักศึกษาศิลปในรั้วรวิทยาลัย ความเป็นผู้หญิงของเธอปรากฏในสีสันท่วงทำนอง และบรรยากาศที่
กเหมือนอินบนปากปล่องภูเขาไฟ และเขียบเย็น ระอุดุเหมือนภูเขาน้ำแข็ง สนธยากาลความคิดของเธอ
ไม่บรรลุแนวทางที่ใจปรารถนาในวันนี้ แต่มนสิการที่มาดมั่นน่าจะคลุมห่มความมีน้ำใจในศิลป จนกว่า
ระอาทิตย์ของเธอจะฉานเปลวทอง

ผลงานเหนือจริงของคนหนุ่มสาววันนี้ของเรา จะมีพรุ่งนี้ไหม จะช่วยให้เราเหงาเศร้า หดหู่ ท้อแท้
ลัยไหม รู้สึกสิ้นหวังและวังเวงจนได้ยินเสียงวิญญาณสะอื้นให้ไหม หรือสมเพชเวทนาจนหัวเราะกับความ
ลุลของคนเองไหม หรือผ่านเลยร้างและไร้คำกล่าวขาน ไม่มีวาจาใด และไม่ตอบรับเสียงเพรียกหัวใจใด
ของคนหนุ่มสาววันนี้ของเรา อย่างน้อยที่สุด ก็เป็นเสี้ยวหนึ่งของใบหน้าคืนวันในพอหอนี้ อาจไม่ใช่หน้าคุณ
น หน้าเขา หากแต่เป็นใบหน้าของเรา ร่วมกันในบ้านเมืองนี้ วันนี้ และเดี๋ยวนี้ อาจไม่ใช่วานนี้ หรือพรุ่งนี้
จุบันแผ่นดินเรา ยังมีใครอีกหรือสักกี่คนที่มีพรุ่งนี้ของชีวิต พรุ่งนี้ที่เป็นอนาคตและโอกาสทำความดี
าม และสัจธรรมให้กับแผ่นดิน วันนี้ของขอมอบโอกาสนี้ให้กับกลุ่มช่างเขียนหนุ่มสาวของเรา และพรุ่งนี้
ให้กับสายลมที่ผ่านเลย •

Rama IX Art Museum Foundation

Rama IX Art Museum Foundation

เอกพันธ์ กาญจนาภิวงศ์

เกิด พ.ศ. ๒๕๐๑ สุราษฎร์ธานี

จบการศึกษาจาก ร.ร.ไทยวิจิตรศิลปอาชีวะ

ปัจจุบัน เขียนรูปอยู่ที่ ๔๔๓/๓๑ ซอยสว่าง ๗ สี่พระยา

การแสดงผลงาน

๒๕๒๒ – นิทรรศการศิลปกรรม ครั้งที่๑๕ ณ สำนักกลางนักเรียนคริสเตียน

๒๕๒๓ – ร่วมแสดงภาพเขียน ณ สถาบันวัฒนธรรมเยอรมัน

– ศิลปนิทรรศการ เนื่องในโอกาสครบรอบ ๖๓ ปี แห่งการสถาปนา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

– นิทรรศการ ภาพเขียน กลุ่มถังหัน ครั้งที่ ๒ ณ สถาบันวัฒนธรรมเยอรมัน

๒๕๒๔ – การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่๒๗ ณ หอศิลปมหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ

EKAPAN KANCHANAPIWONG

BORN : 1958, SURATHANI

STUDY : THAI ACADEMY OF FINE ART

STUDIO : 443/31 SOI SAWANG 7 , SIPHRAYA ROAD , BANGKOK 5.

EXHIBITION

1979 - 15 TH EXHIBITION, THE STUDENT CHRISTIAN CENTRE

1980 - EXHIBITION OF ART, GOETHE-INSTITUT BANGKOK

- ART EXHIBITION, CHULALONGKORN UNIVERSITY

- 2 ND EXHIBITION OF PAINTING BY VANE GROUP , GERMAN CULTURAL INSTITUTE BANGKOK

1981 - 27 TH NATIONAL EXHIBITION OF ART, THE ART GALLERY SILPAKORN UNIVERSITY WANG THA PRA

● ดวงจิตและกายอันอ่อนล้า
เทคนิคผสม , 40 × 50 , เอกพันธ์ คาญจนาภิวงศ์
SPIRITUAL AND PHYSICAL STRAINS,
MIXED MEDIA 40×50 CM., BY EKAPAN KANCHANAPIWONG

Rama IX Art Museum Foundation

....

จิตของมนุษย์ยังเต้นเร้าอยู่ในงานศิลปของข้าพเจ้า
มั่นใจในจิตมนุษย์ทุกคนที่สามารถมองเห็น
[illegible]
มีกิเลสข้าพเจ้าเป็นคนที่มีจิตสำนึกในมนุษยชาติ
เข้ารู้ว่าจิตสำนึกมนุษย์ชาตินั้นควรจะเป็นอย่างไร
มีได้เขียนรูปเพื่อที่ว่าข้าพเจ้าจะเป็นดวงดาวที่อยู่บนฟากฟ้าและคำเชิญชออันสวยหรู

.

พยายามให้ข้าพเจ้าเขียนในสิ่งที่เขาคิด
ยามหาทฤษฎี ข้อสรุป และหว่านล้อมด้วยคำปรัชญามากมาย
ข้าพเจ้าขอบอกว่า ....
ลายก็ล้วนเป็นหนอนในอาจมเดียวกันมิใช่หรือ
ข้าพเจ้าขอกล่าวว่าไม่มีความคิดใดจะสมบูรณ์ที่สุด
เขียนในสิ่งที่ข้าพเจ้าคิดว่าถูกต้องและดวงจิตของข้าพเจ้าก็มิถูกทำลาย ด้วยวัตถุ
เงือดันหญ้า
รากภายใต้ต้นไทรใหญ่
ข้าพเจ้าพอใจที่จะยืนอยู่ท่ามกลางพื้นดินที่ร้อนระอุ
ทางน้ำด้วยดวงตาที่มืดบอด
ันใดด้วยความหวังกับหัวใจอันเป็นนิรันดร์ .

เอกพันธ์